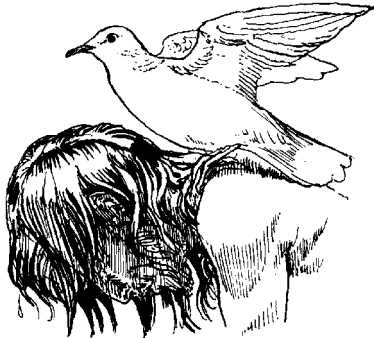

RUBRIEKTITEL

DOOP VAN DE HEER

Markus 1,7-11

Als een duif

Deze zondag vormt hert sluitstuk van de Kerstkring, en is meteen ook de opening naar 'het openbaar leven van Jezus'. Jezus vertrekt vanuit zijn warme thuis in Nazareth naar de Jordaanstreek om er zich door Johannes te laten dopen. Op zich niets opmerkelijks; hij is een van de velen. Alleen de Doper merkt op dat hier iets heel bijzonders te gebeuren staat.

Vergeleken met ons doopsel, in onze kinderjaren nog de normaalste zaak van de wereld, gaat Jezus zichzelf aanbieden als jong volwassene, zelf gewild, om gedoopt te worden. Het is voor Hem een bewuste, zelf gekozen daad. Hij laat zich onderdompelen om als een nieuwe mens-van-God uit het water te komen.

Wat een hemelsbreed verschil met de ritus die wij onbewust hebben ondergaan! Maar ja, de Kerk was er gerust in: onze ouders en dooppeter en -meter boden de waarborg voor ons geloof. Bij hoe velen (hoe 'weinig') is dit doopsel ook werkelijkheid mogen geworden in persoonlijke overtuiging? Corona, en nog zoveel ander kwaad, zijn besmettelijk, maar 'geloven in een levende God' werkt niet zonder een vrij ontvankelijk antwoord van de mens. Het is en blijft een Godsgeschenk te 'mogen geloven'.

Wat een geluk als ook boven ons leven de hemel even open mag gaan om die stem te vernemen: "Jij bent de mens-naar-mijn hart". Het was de rode draad voor de boodschap van Cardijn: "Ieder mens, een geliefd kind van God."

Het bijbels beeld: 'De Geest streek als een duif op Hem neer', doet me denken aan de verwoede duivenliefhebber, die geduldig uitkijkt tot zijn duif vanuit de verre horizon komt aangevlogen om al glijdend neer te strijken op de plank van zijn til, om na een ellenlange vlucht eindelijk thuis te komen. Zo heeft de Geest van God het Oude Testament lang richting 'mens' gevlogen om nu eindelijk te kunnen neerstrijken als een duif op de 'mens in wie Hij ten volle thuis mag komen' Het is de langverwachte eindbestemming: God woont nu in de Mens. Hij is de Spirit' van waaruit alle mensen God kunnen leren kennen, alsook hun 'eindbestemming'.

Deze zondag bekroont de Kersttijd met deze gedachte: In Jezus zien we Gods menswording in al haar volheid, het hele verder verhaal door zal erover vertellen.

WOLFSDONKSE SEIZOENARBEIDERS

Om dit aspect van onze plaatselijke geschiedenis niet te vergeten, doen we beroep op (A) een tekst uit 'Wolfsdonk weleer ...' van 1985 door André Peeters, (B) enkele persoonlijke contacten met gewezen seizoenarbeiders of hun familieleden, en (C) getuigenissen die een Wolfsdonkenaar en zijn vrienden lieten optekenen door Evrard Mattheus en Willy Van Calster in 'Hagelandse seizoenarbeiders' (1988).

A. Uit 'Wolfsdonk weleer' pag. 54 en volgende

Van 1870 tot 1880 begon de wanhopige uittocht van de haveloze gezinnen naar de nijverheidsgebieden van Luik en Charleroi. Daar wachtte hen de zware, ongezonde arbeid in kolenmijnen, hoog- en steenovens, arbeid die hun longen kapot zou maken en verteren, maar die uiteindelijk voor het talrijke kroost de redding uit de hongersnood betekende. Velen verloren in dit vreemde milieu echter ook voorgoed de band met de voorvaderlijke tradities. Praktisch elke Wolfsdonkse familie heeft thans nog wel verwanten in de Walen wonen: de jongere generaties hebben er echter met hun taal ook hun Vlaamse eigenheid prijsgegeven.

Talrijke boerenzonen gingen vanaf 1880 ook als seizoenarbeiders werken op de grote hoeven van Waals-Brabant, Haspengouw en Condroz. Er was daar immers, zoals zij het noemden, 'grof geld' te verdienen. Aanvankelijk ging men er 3 keer per jaar in ploegen naartoe: eerst 4 tot 5 weken om de suikerbieten te zetten, daarna voor de oogst 6 tot 7 weken en een derde keer eveneens 6 tot 7 weken, voor het uitdoen van de bieten. Tijdens hun afwezigheid bewerkten de vrouwen met hun kinderen de akker thuis. Ze verrichtten dan zwaar mannenwerk. De walenmannen waren zeer gegeerde werklieden omdat niets hun te zwaar of te moeilijk was.

Wegens de vooruitgang van de techniek verminderde in de loop van deze eeuw het handwerk op de grote boerderijen. Zo kwam men tot de periode dat er alleen nog naar het Walenland getrokken werd voor de kleine en grote bieten. *Het werk in de kleine bieten* duurde gewoonlijk 5 à 6 weken, van begin mei tot half juni. De man werkte met de hak, de vrouw en de kinderen moesten de bieten plukken (*wieden en uitdunnen*). De werk- en leefomstandigheden waren er op het onmenselijke af: menigmaal hebben we vader (*Peeters*) zaliger, zelf seizoenarbeider tot omstreeks 1954, horen vertellen hoe zij 's morgens, wanneer het nog duister was, naar het veld trokken en daar zwoegden tot het laatste streepje avondlicht, en dit dag in dag uit, zonder ophouden. Het werken op de walenhoeven geschiedde immers meestal bij aanneming en men trachtte het dus zo gauw mogelijk klaar te spelen om zo veel mogelijk te verdienen en dan vlug naar vrouw en kroost te gaan.

De grote bieten, dit wil zeggen het rooien, afkappen en laden van de bieten, vergden nog meer inspanningen dan de kleine bieten. Dit werk gebeurde immers van begin oktober tot soms half november, meestal in slechte weersomstandigheden. Regende het te weinig, dan was de grond hard om de bieten uit te steken. Regende het veel, dan stonden ze ganse dagen nat van kop tot teen in het veld. Daarbij gebeurde het regelmatig dat, wanneer ze begin november op het veld aankwamen, de bladeren van de bieten stijfbevoren waren.

Na de grote bieten gingen ze in ploegen naar de dorsmolen. Vroeger werden de graangewassen niet rechtstreeks op het veld gedorst zoals nu. Ze werden eerst opgeslagen in grote schuren en daarna kwam de dorsmolen met een ganse ploeg werklieden om het graan te dorsen. De arbeiders stonden altijd in het stof en het kaf en er werd gezwoegd van 's morgens tot een stuk in de nacht.

Tijdens de periodes tussen die drie bovengenoemde werken, gingen ze naar de koolmijn of naar de openbare werken, 'den travaux'. Het waren geen gespecialiseerde vakmensen en derhalve waren ze wel verplicht arbeid te verrichten waarbij de spierkracht primeerde.

De technische vooruitgang, vooral op het gebied van de landbouwmachines, had tot gevolg dat de seizoenarbeid in het Walenland na de tweede wereldoorlog verdween. Met de moderne machines waarover boeren beschikten, hadden ze geen bijkomende arbeiders meer nodig en konden ze het werk verrichten met het eigen personeel. Er kwamen speciale machines voor het zaaien en het rooien van de bieten. Zo ook was dit het geval met de dorsmachines, waardoor het vroegere slavenwerk afgeschaft werd. De Wolfsdonkse seizoenarbeiders dienden voortaan vooral op den travaux hun broodwinning te zoeken, het merendeel van hen als gewone handarbeiders die eens te meer uitsluitend het zware werk verrichtten!

Geen wonder dat de walenmannen, die in dergelijke omstandigheden hun brood moesten verdienen, over het algemeen ruw waren en het niet zo nauw namen met het uiterlijk fatsoen. Hun leven was hard en niettegenstaande hun slavenwerk bleven ze arm. Dat er in die moeilijke levensomstandigheden gevloekt en getierd werd, valt al licht te begrijpen.

‘Wannes Ome, een diepchristelijke boer van de oude stempel, die woonde in een huis nevens de zandbaan van Testelt naar Wolfsdonk, leerde zijn jonge neef Ernest Claes daarover het volgende: ‘Luister eens, zei Wannes Ome streng, Waals moet ge van uw leven niet leren, zulle ... De mannen van Wolfsdonk die daar gaan werken, vloeken als de duivels, als ze daar een maand geweest zijn’. (Uit Wannesome van Ernest Claes)

R.V.

PAROCHIAAL NIEUWS

LANGDORP

SECRETARIAAT VOOR DE PAROCHIE SINT-PIETER

Telefonisch te bereiken op nr. 016.56.68.84 of per mail ni.adams@telenet.be

GIJMEL

PAROCHIESECRETARIAAT PAROCHIE ‘ONZE-LIEVE-VROUW VAN FATIMA’

De parochianen van Gijmel kunnen steeds terecht bij Staf Eelen, 016.565163

WOLFSDONK

CONTACTGEGEVENS PAROCHIESECRETARIAAT WOLFSDONK

Verantwoordelijke: Leo Janssens

-Steeds bereikbaar via telefoon of e-mail:

013.78.44.28 of 0477.688.624 - leo.janssens6@telenet.be

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat je in het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455. Tel: 016.56.76.71 e-mail: sophie.buyck@telenet.be

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

Wegens de huidige coronamaatregelen zullen t.e.m. 17 januari GEEN VIERINGEN doorgaan in onze kerken.

Onze kerken zijn wel geopend voor stil gebed of om een kaarsje te branden op de volgende momenten: de kerk van Gijmel op zaterdag van 17u30-18u30 en de kerk van Wolfsdonk op zondag van 10-12u. **Op zaterdag 9 en 16 januari zal van 17u30 tot 18u30 stille aanbidding van het Heilig Sacrament mogelijk zijn in de Onze-Lieve-Vrouw van Fatimakerk van Gijmel. Op zondag 17 januari is er ook stille aanbidding van het Heilig Sacrament mogelijk in de Sint-Antonius Abtkerk van Wolfsdonk. Om 10u15 en 11u30 is er ook mogelijkheid om de communie te ontvangen. De kerk van Langdorp blijft gesloten wegens de lopende restauratiewerken.**

Op zondag kan u wekelijks op **zondag om 11u** wel DIGITAAL een viering meevolgen vanuit de **Onze-Lieve-Vrouwekerk van Aarschot** of erna herbekijken.

U kan inloggen via de web-link <https://st-rochus.live.streamdesigner.eu> De inlogcode is Rochus2020
Meer info vindt u op www.kerkinaarschot.be

Rubriektitel

NUTTIGE ADRESSEN

Informatie, foto's en archief van onze drie parochies vind je op www.sintpieterlangdorp.be

ONZE-LIEVE-VROUW VAN FATIMA GIJMEL

Parochiesecretariaat

Homborgstraat 4. Tel. 016.56.62.65.

Dinsdag van 09.00 u. tot 10.00 u. (niet in juli en augustus)

Donderdag van 19.00 u. tot 20.00 u.

SINT-ANTONIUS ABT WOLFSDONK

Parochiesecretariaat

Verantwoordelijke: Leo Janssens

-Steeds bereikbaar via telefoon of e-mail:

013.78.44.28 of 0477.688.624 - leo.janssens6@telenet.be

-Parochiesecretariaat, in de pastorie van Wolfsdonk, Dorp 20
enkel open op maandag van 10.00 u. tot 11.00 u.

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 08.00 u. en eindigt op maandag om 08.00 u.. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21.00 u. voor de feestdag en eindigt om 08.00 u. na de feestdag.

Het nummer voor Langdorp en Gijmel is 0900 70 292
Voor Wolfsdonk is het nummer 0900 70 560

Apothekers

Centrale nr. 0903 99 000 bellen tussen 22.00 u. en 09.00 u.
<http://www.apotheek.be>